

Warszawa, 2 września 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

G03c 1/92

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26751.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Kl. 57 b, 12/07.

57b, 1/92

Sposób wytwarzania ekranów fluoryzujących.

Zgłoszono 19 maja 1936 r.

Udzielono 2 czerwca 1938 r.

Pierwszeństwo: 28 maja 1935 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wytwarzania ekranów fluoryzujących. Wiadomo, że ekrany takie wytwarza się w ten sposób, iż materiał fluoryzujący, zmieszany z kleiwem, przeprowadza się w zawieszinę i w zawieszinie tej pozwala się mu osiąść. Można również umieścić na nośniku z początku cienką warstwę kleiwa, po czym — przez rozpylanie — materiał fluoryzujący.

Według wynalazku zawieszinę znanego materiału fluoryzującego w znanym kleiwie, umieszczoną w znany sposób na nośniku, wypala się. Wypalanie to można skutecznie przeprowadzić przez ogrzewanie w powietrzu lub co najmniej w atmosferze zawierającej tlen.

W sposobie według wynalazku oprócz korzyści, polegającej na usunięciu szkodliwego wpływu kleiwa, osiąga się tę korzyść, iż unika się osłabienia fluorescencji, wywołowanego mieleniem materiału fluoryzującego.

Wynalazek jest objaśniony bliżej przy pomocy kilku przykładów.

Znany materiał fluoryzujący, np. wolframan wapniowy, miele się w młynie kulowym z octanem amylovym. Dodaje się roztworu nitrocelulozy w octanie amylovym; utworzoną w ten sposób masę rozprowadza się na nośniku, suszy na powietrzu i ogrzewa np. do 300°C i wyżej w atmosferze zawierającej tlen, przy czym nitroceluloza zostaje całkowicie spalona i

pozostaje tylko jednorodna warstwa fluoryzująca o bardzo dobrych właściwościach.

Można również stosować, jako materiał fluoryzujący, krzemian cynkowy, który miele się w młynie kulowym z dodaniem alkoholu. Następnie dodaje się roztworu kolodium, to jest wysoko nitrowaną celulozę, rozpuszczoną w mieszaninie alkoholu i eteru. Umieszczanie masy skutecznia się w sposób opisany w przykładzie I. W ten sposób łatwo udaje się wytworzyć cienką, przeświecającą lub przezroczystą warstwę, która nadaje się bardzo do lamp Brauna. Wskutek użycia w tym przykładzie wysoko nitrowanej celulozy nie ma potrzeby ogrzewania ekranu wytworzonego w celu wypalenia kleiwa do tak wysokiej temperatury. W celu otrzymania dobrych właściwości fluoryzujących pożądane jest jednak ogrzanie np. do 300°C.

W podobny sposób można również umieszczać na nośniku wolframian wapniowy, wolframian kadmowy, siarczek cynkowy, mieszaninę siarczku cynkowego i siarczku kadmowego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania ekranów fluoryzujących, według którego zawiesinę znanego materiału fluoryzującego w znanym kleiwo umieszcza się na nośniku, a następnie suszy, znamienny tym, że kleiwo wypala się ogrzewając wytworzony ekran do około 300°C w obecności powietrza lub tlenu.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.